

Πρὸς τοὺς ἀναγινώσκοντας.

«Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διω-
χθήσονται. Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ
χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι».

ΠΑΥΛΟΥ πρὸς Τιμόλ. ἐπιστ. δευτ. κεφ. Γ'. στίχ. 12, 13.

Ἐντὶ παντὸς προλόγου τοῦ «Ἑλληνισμοῦ καὶ Χριστιανισμοῦ» προτάσσω τὴν τελευταίαν ἀγγελίαν μου καὶ ἀπό-
σπασμα ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Σύλλογον Βύρωνα.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Ἐκδίδουσα ἡνωμένον εἰς φυλλάδιον τὸν διὰ τοῦ Εὐβοϊκοῦ
Κήρυκος πρὸ πολλοῦ δημοσιευθέντα **ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΝ
ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΝ**, τὸν συντασσόμενον ὑπὸ τοῦ πολυ-
παθοῦς συζύγου μου **Α. Ι. Πυκαίου**, καθηγητοῦ τοῦ Γυμνασίου
καὶ μέλους ἀντεπιστέλλοντος τοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου
ΒΥΡΩΝΟΣ, ἐπικαλοῦμαι τὴν συνδρομὴν τῶν φιλοπατρίδων.

Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος διατριβὴ ἐν γένει πραγματεύεται περὶ
τοῦ «Πῶς δύναται ἡ ἐλευθέρα Ἑλλάς ἐν εἰρήνῃ νὰ δώσῃ
ἀρωγὴν σπουδαίαν εἰς τὸν ἐκτὸς αὐτῆς Ἑλληνισμόν κατὰ
τοῦ πανσλαυτισμοῦ, διὰ τε τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς παιδείας·
διὰ τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς **ΟΛΗΣ** ἐκπαιδεύσεως
(διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν Παρθεναγωγείων) συμφώνως μὲ
τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ σημερινοῦ αἰῶνος, καὶ διὰ τῆς ἀξιο-
πρεποῦς ἀποκαταστάσεως τοῦ ὄλως παρημελημένου διδασκα-
λικοῦ κλάδου, **ΒΑΣΕΩΣ** τῆς κοινωνίας». Ὁ συγγραφεὺς
τῆς πραγματείας ταύτης, ὡς γνωστὸν, πρῶτος ἐν Αὐλωνία
ἢ Ἀλβανία ἐπολέμησε τὸν ἀνθελληνικὸν ἐκείνον ἐχθρὸν διὰ
τοῦ περιοδικοῦ του Πελασγοῦ, ὑποστηρίζοντας τὴν Ἑλ-
ληνικὴν ἢ τοὶ Πελασγικὴν καταγωγὴν τῶν Αὐλωνιτῶν ἢ
Ἀλβανιτῶν ἐξ οὗ ἐζημιώθημεν περὶ τὰς δέκα χιλ. δραχμῶν.

Ὁ «Ἑλληνισμὸς καὶ Χριστιανισμὸς» συμπληρωθεὶς διὰ
τοῦ Γ' κεφαλαίου κτλ. ἐκδίδεται ἤδη μετὰ σχολίων ὡς
τιμὴν δ' αὐτῷ ὁ συνδρομητὴς θέλει προπληρώσει, ἅμα τῇ
παραλαβῇ, ἐν μὲν τῷ ἐσωτερικῷ λεπτὰ ἑβδομήκοντα πέντε
(75) ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ μίαν νέαν δραχμὴν ἢ ἐν φράγκον.
Ὁ ὅρος τῆς προπληρωμῆς εἶναι ἀπεράβατος διὰ τοὺς συν-
δρομητὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἐν Νέᾳ Κορίνθῳ τῇ 25 Μαρτίου 1874.

